

všemi aktivy a pasivy. Z toho plyne, že se žalovaní nabyvatelé živnosti zavázali zaplatiti také dluh u žalobce, neboť jest, vzniknuv dodáním vína pro živnost, dluhem váznoucím na živnosti, a závazek, zaplatiti všechny obchodní dluhy, zahrnuje v sobě povinnost zaplatiti také dluhy, na které se při odevzdání živnosti zapomnělo. Chtěli-li se žalovaní uvarovati tohoto pro ně nepříznivého důsledku, neměli převzít živnost úhrnkem se všemi aktivy a pasivy, nýbrž podle soupisu jednotlivých převzatých aktiv a pasiv. Nejpozději zažalováním pohledávky dal žalobce na jevo, že s převzetím dluhu souhlasí, čímž se žalovaní manželé stali jeho dlužníky. Odsuzující rozsudek odvolacího soudu bylo potvrditi, aniž bylo třeba zabývat se otázkou, zda žalovaní při převzetí hostinské živnosti musili věděti o žalobcově pohledávce.

Čís. 9945.

Ustanovení §§ 87, 88 směnečného zákona ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928, jest použití i ohledně šeků.

(Rozh. ze dne 24. května 1930, Rv II 201/30.)

Šekový platební příkaz ponechal procesní soud prvního stádia v platnosti. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil, mimo jiné z těchto důvodů: V písemných námitkách uvedl sice žalovaný, že měl nebo má za žalující stranou pohledávku asi 26.000 Kč z převzaté záruky a za své zboží, které bylo a je žalující firmy, neuvedl však přesně pohledávku tu a započtení její ani neuplatňoval. Důsledkem toho se první soud právem nezabýval námitkou, zda má žalovaný za žalobcem nějakou pohledávku. Podle § 20 bod 6 šek. zák. ze dne 3. dubna 1906, čís. 84 ř. zák. platí o námitkách dlužníka předpis § 82 sm. ř. nyní § 87 sm. zák. ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928. Již za platnosti starého směnečného řádu byla ustálena judikatura, že nelikvidní pohledávky nelze k započtení v řízení směnečném uznati. To došlo výrazu v novém směnečném zákoně (§ 88). O pohledávce žalovaného nelze říci, že je likvidní, ana není ani výše její určitá, a ano ani celých as 26.000 Kč, jak udává žalovaný, mu podle vlastního tvrzení nepřísluší, neboť její část mu přísluší za jeho zboží, jehož vlastnictví bylo nesporně vyhrazeno, a měl by nárok na vydání svého zboží, nikoli na náhradu v penězích. I kdyby byl žalovaný tuto pohledávku k započtení namítal, nemohl první soud pro její nelikvidnost k ní vzít zřetel.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Pokud se týče právního posouzení věci, jest souhlasiti s právním názorem odvolacího soudu, že dovolatel nemůže uplatniti vzájemnou svou pohledávku v tomto sporu podle § 20 čís. 6 šekového zákona ze dne

3. dubna 1906, čís. 84 ř. zák. Toto zákonné ustanovení poukazuje ovšem na čl. 82 směnečného řádu, avšak podle § 107 (2) směnečného zákona ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. z r. 1928 jest přiměřeně použití příslušných ustanovení směnečného zákona, pokud se zákony a nařízení dovolávají předpisů uvedených v odstavci (1) § 107 směn. zák.; tudíž také, pokud se dovolávají směnečného řádu. Nutno tudíž použití § 88 směn. zák., jímž bylo doplněno ustanovení § 87 směn. zák. o přípustných námitkách, kteréžto paragrafy vstoupily na místo čl. 82 směn. ř. Poněvadž nejsou tu předpoklady § 88 směn. zák., nepřihlížel právem odvolací soud k vzájemné pohledávce dovolatelově. Nebylo proto třeba obírat se otázkou, zda tato vzájemná pohledávka jest likvidní a zda ji dovolatel vůbec namítal k započtení v tomto sporu, nebo zda se toho vzdal.

Čís. 9946.

Otázku přípustnosti dovolacího rekursu zkoumá nejvyšší soud samostatně, nejsou vázán názory ani nižších soudů ani stran.

Předchozí jednání stran a jejich výsledky (§ 527, druhý odstavec, c. ř. s.) v řízení o návrhu strany na vydání rozsudku pro zmeškání pro nepodání žalobní odpovědi jest vyloučeno povahou tohoto řízení.

Návrh na vydání rozsudku pro zmeškání (§ 398 c. ř. s.) nelze zamítnouti jen proto, že zažalovaný nárok dohodou zanikl a že žalovaný jen následkem této dohody nepodal žalobní odpověď.

(Rozh. ze dne 30. května 1930, R I 274/30.)

Žalobkyně navrhla, by proti žalovanému, jenž žalobu v určené lhůtě nezodpověděl, byl vydán rozsudek pro zmeškání (§ 398 c. ř. s.). S o u d p r o c e s n í návrh ten zamítl a odůvodnil toto zamítnutí tím, že zažalovaný nárok následkem dohody uhasl, a že žalovaný jen následkem této dohody žalobní odpovědi nepodal. R e k u r s n í s o u d zrušil n a p a d e n é usnesení a uložil soudu první stolice, by, nehledě k použitému důvodu zamítnutí, o návrhu žalobkyně na vydání rozsudku pro zmeškání znovu rozhodl. D ů v o d y: Zamítnutí návrhu žalobkyně prvním soudem stalo se proti právu. Podle ustanovení § 402 c. ř. s. může soud v případech §§ 396, 398 a 399 c. ř. s. návrh na vydání rozsudku pro zmeškání zamítnouti jen za podmínek v tomto předpisu pod čís. 1—3 vyloučených, z nichž však žádná v souzeném sporu nenastala. Měl-li soud procesní za to, že nárok žalobní není odůvodněn, mohl žalobu rozsudkem, a to i rozsudkem pro zmeškání, zamítnouti, neměl však návrh na vydání rozsudku toho odmítnouti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs směřuje proti rozhodnutí soudu druhé stolice, jímž bylo zrušeno usnesení soudu první stolice, kterým byl zamítnut